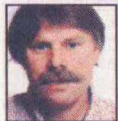

Evangelist in het vergeten land

Luxemburg. Klein land, ongeveer zo groot als de provincie Drente. Nog geen half miljoen inwoners, voor veel Nederlanders vakantieland. Bergachtig, kleinschalig, groen, rustig... Landschappelijk gezien is alles in orde. Maar hoe zit het met de geestelijke gesteldheid van de inwoners van het Groothertogdom?

DOOR L. POLHUYS,
DEVENTER

“Het is erg moeilijk om de Luxemburgers te bereiken met het Evangelie,” zegt Johan Koopman. Hij is evangelist in het plaatsje Wincran-

ge. “Evangelisten noemen Luxemburg wel eens het vergeten land. Officieel is het land rooms-katholiek, maar er zijn maar zeer weinig praktiserende rooms katholieken. Luxemburgers gebruiken de kerk om er te trouwen en begravenissen te houden, verder niet. Luxemburg is heel erg familiegericht en met Kerst is men onder elkaar en niet in de kerk. Bovendien zijn veel Luxemburgers bezig met spiritisme, ook al niet bevorderlijk voor het geestelijk klimaat.”

Grauw

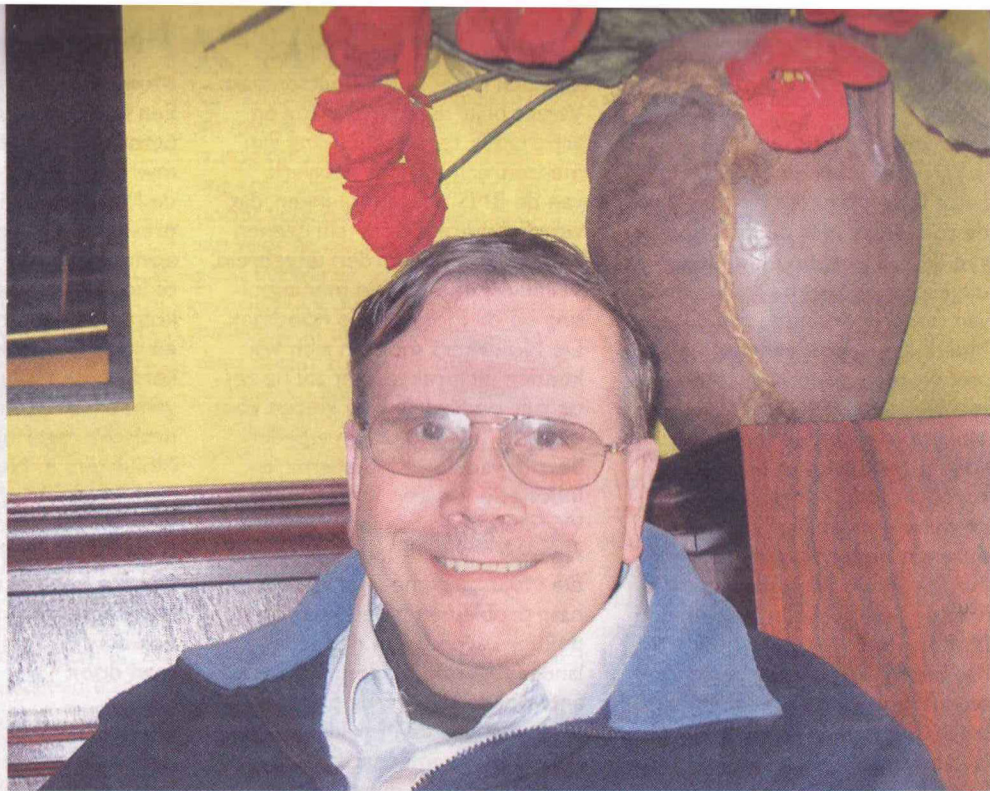
Johan Koopman is al vijftientig jaar evangelist. Oorspronkelijk was hij rooms-katholiek. Zijn wieg stond in Overijssel, maar hij volgde een Belgische priesteropleiding. In Doorn ging hij naar de Evangelische Bijbelschool. In Valkenburg had hij een gemeente onder zijn hoede, maar in 1992 kwam er een

ommekeer toen hij in Luxemburg op vakantie ging. “De Heer maakte me duidelijk dat ik naar Luxemburg moest gaan. Dat gebeurde na bezichtiging van een vervallen kapel, symbolisch voor de geestelijke toestand van het land. Ik hoorde een stem die tegen me zei dat de harten van de mensen in Luxemburg net zo grauw waren als de kapel.....”

Gemeentestichting

Koopman verricht zijn werkzaamheden onder de paraplu van Stichting ‘De Sterke Toren’ in Roggel, bij Roermond. In Luxemburg houdt hij zich bezig met gemeentestichting. “Dat gaat moeizaam. Toch hebben we een huisgemeente die

*Johan Koopman:
Ik doe er alles aan
om de gemeenschaps-
zin te bevorderen.*

HET IS ERG MOEILIK OM DE
LUXEMBURGERS TE BEREIKEN MET
HET EVANGELIE.

eens in de twee weken bij elkaar komt en acht bezoekers telt. Na de dienst eten we een broodje en zijn we gezellig bij elkaar. Dat

is nodig, want Luxemburg kent totaal geen christelijke infrastructuur zoals in

Nederland wel het geval is. Er zijn geen christelijke bladen, omroepen of netwerken. Daarom doe ik er alles aan om de gemeenschapszin te bevorderen. Verder houden we Bijbeltentoonstellingen en binnenkort hoop ik een alpha-cursus te kunnen starten om meer mensen met het evangelie in aanraking te brengen. Om promotie aan onze activiteiten te geven, is binnenkort een website operationeel in het Frans, Duits en Nederlands.

Duur

In heel Noord en midden-Luxemburg zijn volgens Koopman geen zendingen te vinden. “De enorm hoge levensstandaard speelt hier een rol. Het land is gewoon te duur voor de meeste zendingen. Het inkomen per hoofd van de bevolking is bijna nergens in Europa zo hoog als in Luxemburg, maar daar staat tegenover dat je je blauw betaalt aan belastingen, verzekeringen en dagelijks levensonderhoud. Ook het aantal christenen is in Luxemburg zeer gering. “In de stad Luxemburg zijn enkele Portugese, Chinese en Engels-talige gemeenten, maar er zijn maar zeer weinig Luxemburgers die de Heer persoonlijk kennen. Mijn gebed is dan ook dat binnenkort in elk geval nog een gemeente bijkomt.” Info: www.desterketoren.nl